

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.9 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (4) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Activitățile de administrare a creanțelor fiscale desfășurate de către alte instituții publice care au calitatea de organe fiscale, altele decât organele fiscale centrale și organele fiscale locale definite potrivit art. 1 pct. 31 și 32, se realizează astfel:

a) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale centrale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice centrale;

b) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale locale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice locale.”

2. Alineatul (4) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Petițiile, documentele justificative, certificatele sau înscrisurile redactate într-o limbă străină depuse fără respectarea alin. (2) sau (3), după caz, nu se iau în considerare de organul fiscal.”

3. La articolul 11 alineatul (3) litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului/plătitorului despre care au fost solicitate informații. Prin acord scris se înțelege ca acordul să fie emis fie pe suport hârtie, fie în formă electronică, exprimat în condițiile legii;”.

4. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 22

Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin plată, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute expres de lege. ”

5. Alineatul (1) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;

b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori transformării, după caz;

c) persoana fizică pentru obligațiile bugetare datorate, potrivit legii, din activitățile economice desfășurate de aceasta în mod independent sau profesii libere, precum și din asocieri și

alte entități fără personalitate juridică, în cazul în care aceștia au fost radiați din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii;

d) alte persoane, în condițiile legii.”

6. La articolul 25, alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) emitentul scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție ori instituția care a confirmat scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție potrivit art. 211 lit. b), în cazul în care nu a virat sumele de bani în conturile de venituri bugetare la solicitarea organului fiscal. Dispozițiile art. 2321 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.”

7. După alineatul (2) al articolului 25 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru obligațiile fiscale restante ale debitorului pentru care s-a solicitat deschiderea procedurii insolvenței, răspund solidar cu acesta persoanele care au determinat cu rea-credință acumularea și sustragerea de la plata acestor obligații.”

8. După alineatul (4) al articolului 32 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Modificarea domiciliului sau sediului social care reprezintă și domiciliu fiscal are ca efect și modificarea de drept a domiciliului fiscal iar contribuabilul/plătitorul nu are obligația depunerii cererii de modificare a domiciliului fiscal. În acest caz, transferul dosarului fiscal al contribuabilului/plătitorului de către vechiul organ fiscal central către noul organ fiscal central se face în termen de 15 zile lucrătoare de la data înscrierii în registrele în care, potrivit legii, se înregistrează modificările privind sediul social/domiciliul.”

9. După alineatul (3) al articolului 36 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care se modifică domiciliul fiscal potrivit art. 32 alin. (5), competența teritorială trece la noul organ fiscal central de la data împlinirii termenului prevăzut la acest alineat.”

10. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 47

Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestora, la domiciliul fiscal, prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate potrivit alin. (4)-(6).

(4) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afișarea unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/plătitorului, după cum urmează:

a) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a A.N.A.F.;

b) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective.

(5) Anunțul prevăzut la alin. (4) se menține afișat cel puțin 60 de zile de la data publicării acestuia și conține următoarele elemente:

- a) numele și prenumele sau denumirea contribuabilului/plătitorului;
- b) domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului;
- c) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal.

(6) În cazul în care actul administrativ fiscal se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), organul fiscal competent poate decide comunicarea actului administrativ fiscal emis pe suport hârtie, prin remiterea, sub semnătură, la domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestuia, prin angajații poprii ai organului fiscal.

(8) Dacă în procedura comunicării actului administrativ fiscal prin remitere potrivit alin. (7) destinatarul refuză primirea actului sau nu este găsit la domiciliul fiscal, se afișează pe ușa acestuia o înștiințare.

(9) În situația în care contribuabilul/plătitorul ori împuternicitul sau curatorul acestuia refuză primirea actului administrativ fiscal potrivit alin. (8), actul se consideră comunicat la data afișării înștiințării.

(10) În situația în care contribuabilul/plătitorul ori împuternicitul sau curatorul acestuia nu este găsit la domiciliul fiscal potrivit alin. (8), contribuabilul/plătitorul ori împuternicitul sau curatorul acestuia este în drept să se prezinte, în termen de maxim 15 zile de la data afișării înștiințării, la sediul organului fiscal emitent pentru a i se comunica actul administrativ fiscal. În situația în care contribuabilul/plătitorul ori împuternicitul sau curatorul acestuia nu se prezintă în acest termen, actul se consideră comunicat la împlinirea acestui termen.

(11) Înștiințarea prevăzută la alin. (8) trebuie să cuprindă:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) numele și prenumele celui care a făcut afișarea și funcția acestuia;
- c) numele, prenumele și domiciliul fiscal al celui înștiințat;
- d) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal în legătură cu care se face înștiințarea;
- e) anul, luna, ziua și ora când afișarea a fost făcută;
- f) mențiuni cu privire la data la care se consideră comunicat actul administrativ fiscal, potrivit alin. (9) sau (10);
- g) semnătura celui care a afișat înștiințarea.

(12) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie poate fi comunicat și prin remiterea, sub semnătură, la sediul organului fiscal emitent ori de câte ori contribuabilul/plătitorul sau împuternicitul ori curatorul acestora se prezintă la sediul organului fiscal și solicită acest lucru.

(13) Ori de câte ori comunicarea se realizează prin publicitate, potrivit alin. (4) sau prin afișare potrivit alin. (8), organul fiscal întocmește un proces-verbal. Procesul-verbal se întocmește și în situația în care contribuabilul/plătitorul ori împuternicitul sau curatorul acestora primește actul administrativ fiscal, dar refuză să semneze dovada de înmânare ori, din motive întemeiate, nu o poate semna.

(14) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emiterie și de comunicare, iar acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data transmiterii actului către contribuabil/plătitor ori împuternicitul sau curatorul acestora.

(15) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organul fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

(16) În cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se

aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale administrației publice și fondurilor europene, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabilește, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnică disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță ce urmează a fi utilizate de către respectivul organ fiscal local.

(17) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul societăților aflate în procedura insolvenței sau în dizolvare, potrivit legii, comunicarea actului administrativ fiscal se face administratorului judiciar/lichidatorului judiciar la locul indicat de acesta ori de câte ori se solicită, în scris, acest lucru.

(18) În termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ fiscal, organul fiscal trebuie să inițieze acțiunile pentru comunicarea actului.”

11. După alineatul (2) al articolului 50 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul actului administrativ fiscal prevăzut la art. 49 alin. (3), inclusiv celui transmis spre administrare organelor fiscale centrale, rămas definitiv în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite decizie de anulare.”

12. Alineatul (1) al articolului 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pot refuza să furnizeze informații cu privire la datele de care au luat cunoștință în exercitarea activității lor preoții, avocații, consultanții fiscali, auditorii, experții contabili, medicii și psihoterapeuții. Aceste persoane nu pot refuza furnizarea informațiilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația fiscală în sarcina lor.”

13. După alineatul (1) al articolului 80 se introduc două noi alineate, alin. (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Sistemul de comunicare electronică prin mijloace electronice de transmitere la distanță dezvoltat de Ministerul Finanțelor Publice/Agencia Națională de Administrare Fiscală poate fi utilizat și de alte instituții sau autorități publice în scopul realizării comunicării actelor emise de aceste instituții sau a depunerii de către contribuabili/plătitori de cereri, înscrisuri sau orice alte documente la aceste instituții.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) instituțiile sau autoritățile publice pot încheia un protocol, privind procedura de comunicare a documentelor precum și condițiile și termenele de comunicare a documentelor, cu Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

14. Alineatele (2) și (6) ale articolului 82 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În scopul administrării impozitului pe venit și contribuțiilor sociale, în cazul persoanelor fizice care sunt contribuabili potrivit Codului fiscal, codul de identificare fiscală este codul numeric personal.

.....
(6) Declarația de înregistrare fiscală se depune în termen de 30 de zile de la:

a) data înființării potrivit legii, în cazul persoanelor juridice, asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică;

b) data stabilirii în România, în cazul persoanelor juridice străine care au locul exercitării conducerii efective în România;

c) data începerii activității pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția celor care se înregistrează, potrivit legii speciale, la registrul comerțului;

d) data obținerii primului venit sau dobândirii calității de angajat, după caz, în cazul persoanelor fizice, altele decât cele de la lit. c);

e) data obținerii primului venit, în cazul persoanelor fizice și juridice nerezidente care nu au un sediu permanent sau o reprezentanță în România.”

15. La articolul 83 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 83

Prevederi speciale privind înregistrarea fiscală a persoanelor nerezidente”

16. După alineatul (3) al articolului 83 se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția termenului de transmitere către instituțiile de credit a certificatului de înregistrare fiscală care, în acest caz, este de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală.

(5) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1)-(4), pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice, stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

17. Alineatul (1) al articolului 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a declara organului fiscal central, înființarea de sedii secundare, în termen de 30 de zile de la:

a) data înregistrării/menționării acestora la registrul comerțului sau în alte registre în care a fost înregistrată entitatea care le-a înființat;

b) data actului de înființare, în alte cazuri decât cele prevăzute la lit. a).”

18. După alineatul (6) al articolului 85 se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prevederile alin.(6) nu sunt aplicabile în cazul în care organul fiscal deține documente doveditoare ale informațiilor înscrise în declarație de la contribuabil sau alte autorități ori instituții publice.”

19. După alineatul (1) al articolului 92 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare este declarat inactiv doar dacă se află în situația prevăzută la alin. (1) lit. a).”

20. După alineatul (5) al articolul 103 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul creanțelor administrate de organul fiscal central sau de organul fiscal local, declarația fiscală depusă la un organ fiscal necompetent este considerată a fi depusă la data înregistrării acesteia la organul fiscal necompetent. În acest caz, organul fiscal necompetent transmite declarația fiscală la organul fiscal competent în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării declarației.”

21. Articolul 116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 116

Metode de inspecție

(1) Pentru efectuarea inspecției fiscale se pot folosi următoarele metode:

a) *inspecția prin sondaj* care constă în activitatea de verificare selectivă a perioadelor

impozabile, documentelor și operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

b) **inspecția exhaustivă** care constă în activitatea de verificare a tuturor perioadelor impozabile, precum și a documentelor și operațiunilor **semnificative**, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

c) inspecția electronică, care constă în activitatea de verificare a contabilității și a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare și testare asistate de instrumente informatice specializate.

(2) Selectarea **perioadelor impozabile**, documentelor și a operațiunilor semnificative, se apreciază de inspector.

(3) În cazul efectuării inspecției fiscale de către organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot aproba metode și proceduri de sondaj.”

22. Alineatul (2) al articolului 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Selectarea perioadelor care vor fi supuse inspecției fiscale se efectuează de organul fiscal în funcție de riscul fiscal identificat. Inspecția fiscală se poate extinde și asupra celorlalte perioade fiscale neverificate, în condițiile alin. (1).”

23. Alineatul (4) al articolului 134 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru aceleași operațiuni și obligațiile fiscale aferente acestora nu se poate derula concomitent și un control inopinat cu o inspecție fiscală derulată la același contribuabil, cu excepția situației în care în alte proceduri sunt necesare constatări în legătură cu operațiuni și obligații fiscale supuse unei inspecții fiscale în derulare, caz în care echipa de inspecție fiscală este competentă să efectueze și un control inopinat. În acest caz, se încheie proces-verbal potrivit art. 135 alin. (3) iar durata controlului inopinat nu intră în calculul duratei inspecției fiscale.”

24. La articolul 138 alineatele (2) lit. a) și b), (8) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Pentru verificarea situației fiscale personale a persoanei fizice, organul fiscal central efectuează următoarele activități preliminare:

a) analiza de risc pentru stabilirea riscului de neconformare la declararea veniturilor impozabile pentru un grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale, la solicitarea unor instituții ori autorități publice. Riscul de neconformare la declararea veniturilor impozabile aferent unei persoane fizice reprezintă diferența semnificativă între veniturile estimate în cadrul analizei de risc și veniturile declarate de persoana fizică și/sau de plătitori pentru aceeași perioadă impozabilă. Diferența este semnificativă dacă între veniturile estimate în cadrul analizei de risc și veniturile declarate de persoana fizică și/sau de plătitori este o diferență mai mare de 10% din veniturile declarate, dar nu mai puțin de 50.000 lei.

b) selectarea pe baza analizei de risc a persoanelor fizice care vor fi supuse verificării situației fiscale personale.

(...)

(8) Persoana supusă verificării are obligația de a depune **în termenul prevăzut la alin. (7)¹** o declarație de patrimoniu și de venituri la solicitarea organului fiscal central. **Solicitarea se face prin avizul de verificare.**

(...)

(15) La începerea verificării situației fiscale personale, persoana fizică verificată este informată că poate numi, **în condițiile prezentului cod**, persoane care să dea informații.”

25. După alineatul (5) al articolului 138 se introduce un nou alineat, alin. (5)¹, cu următorul cuprins:

„(5)¹ Înaintea desfășurării verificării situației fiscale personale, organul fiscal central are obligația să înștiințeze, în scris, persoana fizică supusă verificării în legătură cu acțiunea care

urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de verificare.”

26. După alineatul (7) al articolului 138 se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Organul fiscal central solicită persoanei fizice prezentarea, în termen de cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sancțiunea decăderii, de documente justificative sau alte clarificări relevante pentru situația sa fiscală. Termenul se poate prelungi cu 30 de zile, o singură dată, la solicitarea justificată a persoanei fizice, cu acordul organului fiscal central.”

27. După alineatul (11) al articolului 138 se introduce un nou alineat, alin. (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) În cazul în care persoana fizică supusă verificării nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (7¹) și (8) verificarea situației fiscale personale se face pe baza informațiilor și documentelor deținute sau obținute de organul fiscal central în condițiile prezentului cod.”

28. Litera c) de la alineatul (2) al articolului 138 se abrogă.

29. Alineatele (5), (6), (7) și (11) ale articolului 138 se abrogă.

30. La articolul 139 litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) stabilirea, dacă este cazul, a bazei de impozitare, ajustată pe fiecare categorie de venit, a creanței fiscale principale, precum și a creanțelor fiscale accesorii aferente creanței fiscale principale;”

31. Alineatul (6) al articolului 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Durata efectuării verificării situației fiscale personale este stabilită de organul fiscal central și nu poate fi mai mare de **365 de zile calculate** de la data începerii verificării fiscale comunicată **prin avizul de verificare**.”

32. La articolul 141 preambulul alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Avizul de verificare prevăzut la art. 138 alin. (5¹) cuprinde:”.

33. La articolul 141 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) solicitarea de depunere a declarației de patrimoniu și de venituri.”.

34. Alineatul (3) al articolului 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La finalizarea verificării situației fiscale personale, organul fiscal central prezintă persoanei fizice constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9, cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma verificării sau a cazului în care persoana fizică renunță la acest drept și notifică, în scris, acest fapt organului fiscal. Perioada necesară pentru îndeplinirea audierii în condițiile art. 9 alin. (3) lit. b) nu se include în calculul duratei verificării situației fiscale personale.”

35. Alineatul (1) al articolului 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Procesele-verbale **care stau la baza sesizării** organelor de urmărire penală prin care organele fiscale constată situații de fapt ce ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, precum și procesele-verbale încheiate la solicitarea organelor de urmărire penală, prin care se evaluează prejudiciul nu sunt acte administrativ-fiscale în sensul prezentului cod.”

36. După alineatul (3) al articolului 151 se introduce un nou alineat, alin. (4) cu următorul cuprins:

„(4) Controlul fiscal efectuat de organul fiscal central sau local poate consta și în acțiuni de prevenire și conformare.”

37. La articolul 153 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

”a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul evidenței creanțelor fiscale organizate de organul fiscal central;”.

38. După alineatul (3) al articolului 155 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă în baza unei declarații de impunere în sensul art. 1 pct. 18 lit. c), comunicată după expirarea termenelor de plată prevăzute de Codul fiscal sau alte legi speciale care reglementează respectivele obligații fiscale, sunt scadente în termen de 5 zile de la data comunicării deciziei de impunere, cu condiția depunerii de către contribuabil/plătitor a declarațiilor fiscale în termenul prevăzut de lege.”

39. La articolul 156 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) al deciziei de impunere emisă de organul fiscal potrivit art. 107, pentru obligațiile fiscale a căror scadență era împlinită la data comunicării deciziei.”

40. După alineatul (3) al articolului 156 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor prin declarații fiscale rectificative, termenul de plată al diferențelor este data depunerii declarației rectificative la organul fiscal.”

41. La articolul 157, alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în actul de acordare a înlesnirii sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. d), precum și celelalte obligații fiscale, care sunt condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, dacă pentru acestea nu s-au împlinit termenele suplimentare astfel cum sunt prevăzute la art. 194 alin. (1);”.

42. La articolul 157 alineatul (2), după litera c) se introduc două noi litere, lit. d) și e), cu următorul cuprins:

„d) obligațiile fiscale care nu se sting potrivit art. 266 alin. (9);

e) creanțele fiscale înscrise în titlurile executorii ce au stat la baza sechestrului pentru care s-a realizat valorificarea bunului cu plata în rate potrivit art. 253, în limita diferenței de preț.”

43. Alineatul (3) al articolului 157 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale **datorate de contribuabil/plătitor** este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit **pentru care există cerere în curs de soluționare**. În cazul emiterii certificatului de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.”

44. Alineatul (5) al articolului 158 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Certificatul de atestare fiscală se emite în maximum 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii și poate fi utilizat de persoana interesată, pe o perioadă de până la 30 de zile de la data eliberării. În cazul **certificatului de atestare fiscală eliberat pentru persoanele fizice care nu desfășoară activități economice în mod independent sau nu exercită profesii libere**, perioada în care poate fi utilizat este de până la 90 de zile de la data eliberării. Pe perioada de utilizare,

certificatul poate fi prezentat de contribuabil/plătitor, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant.”

45. Alineatul (6) al articolului 159 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu încălcarea prevederilor alin. (5), **sunt lovite de nulitate relativă.**”

46. După alineatul (2) al articolului 160 se introduc șapte noi alineate, alin. (3) - (9), cu următorul cuprins:

„(3) Certificatul de atestare fiscală prevăzut la alin. (2) nu se solicită în următoarele situații:

- a) în cazul contribuabililor care la data decesului nu au avut alocat codul numeric personal;
- b) în cazul în care se solicită eliberarea de către notarul public a unui certificat de calitate de moștenitor.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care procedura succesorală se soluționează de către instanța de judecată.

(5) După finalizarea procedurii succesorală în care în masa succesorală sunt cuprinse obligații fiscale restante și alte creanțe bugetare, notarul public transmite prin mijloace electronice de comunicare organului fiscal central competent, precum și organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află sediul biroului notarial, în termen de 30 de zile de la încheierea acesteia, o copie a certificatului de moștenitor.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul în care în masa succesorală, pe lângă obligațiile fiscale restante și alte creanțe bugetare, se află și bunuri imobile intabulate, obligația comunicării copiei certificatului de moștenitor împreună cu încheierea de intabulare a acestuia revine Biroului de cadastru și publicitate imobiliară care a dispus înscrierea bunului în cartea funciară. În acest caz, comunicarea se face prin mijloace electronice de comunicare către organul fiscal central competent și organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile imobile.

(7) După înscrierea în cartea funciară a actului autentic notarial, a hotărârii judecătorești sau, după caz, a actului de adjudecare prin care se transferă dreptul de proprietate asupra unui bun imobil, Biroul de cadastru și publicitate imobiliară comunică organului fiscal local de la locul situării bunului imobil o copie a încheierii de intabulare la care se atașează și copia actului de înstrăinare a bunului imobil.

(8) Solicitarea și eliberarea certificatului de atestare fiscală potrivit alin. (2) sau art. 159 alin. (1), precum și transmiterea documentelor prevăzute la alin. (5)-(7) se face prin mijloace electronice de comunicare conform unor proceduri care se aprobă, astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal central și respectiv comunicările făcute către acesta;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, cu avizul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal local și respectiv comunicările făcute către acesta.

(9) Organele fiscale centrale și locale primesc informații, prin mijloace electronice de comunicare, din registrele naționale notariale conform procedurilor aprobate potrivit alin. (8).”

47. Alineatul (2) al articolului 163 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central debitorii efectuează plata acestora într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile fiscale datorate. Tipurile de obligații fiscale supuse acestor prevederi se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

48. Alineatul (9) al articolului 165 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Debitorul poate opta pentru a fi înștiințat cu privire la modul în care a fost efectuată stingerea obligațiilor fiscale, prin depunerea unei cereri în acest sens la organul fiscal competent. În

acest caz, organul fiscal competent comunică debitorului modul în care a fost efectuată stingerea obligațiilor fiscale, cu cel puțin 5 zile înainte de următorul termen de plată a obligațiilor fiscale.”

49. Alineatul (12) al articolului 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) În cazul în care din eroare, instituțiile de credit virează organului fiscal sume reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații **naționale ori** internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte, prin excepție de la prevederile alin. (8), sumele respective se restituie la cererea instituției de credit sau a contribuabilului/plătitorului, chiar dacă acesta înregistrează obligații restante.”

50. După alineatul (5) al articolului 173 se introduc două noi alineate, alin. (5¹) și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) Comunicarea deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central se realizează în funcție de vechimea, cuantumul obligațiilor fiscale accesorii și starea juridică a contribuabilului.

(5²) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (5¹) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

51. La articolul 174 alineatul (4) litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pentru obligațiile fiscale datorate de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data comunicării procesului-verbal de insolabilitate potrivit prevederilor art. 265 alin. (4), urmând ca de la data trecerii obligațiilor fiscale în evidența curentă să se datoreze dobânzi. ”

52. La articolul 175, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

”(4) Prevederile alin. (1)-(3) sunt aplicabile și în cazul contribuțiilor sociale.”

53. Alineatul (4) al articolului 176 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Penalitatea de întârziere nu se aplică pentru obligațiile fiscale principale pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181.”

54. După alineatul (11) al articolului 181 se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie de impunere emisă urmare procedurii de verificare a situației fiscale personale. În acest caz penalitatea de nedeclarare se calculează începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

55. Alineatul (1) al articolului 184 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Organele fiscale centrale acordă la cererea debitorilor eșalonări la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a acestora. Pentru debitorii care nu constituie niciun fel de garanție potrivit prezentului capitol, eșalonarea se acordă pe cel mult 6 luni.”

56. Alineatul (4) al articolului 186 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), în situația debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate sau acestea sunt insuficiente pentru a constitui garanțiile prevăzute de prezentul capitol, organul fiscal poate acorda eșalonarea la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la alin. (1). În acest caz, penalitățile de întârziere **cuprinse în certificatul de atestare fiscală** nu se amână la plată și se includ în eșalonare.”

57. Alineatele (4) și (6) ale articolului 191 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile art. 158 certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold la data eliberării acestuia.

(...)

(6) Prin excepție de la prevederile art. 158 certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.”

58. După alineatul (2) al articolului 192 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazuri justificate, în funcție de specificul activității contribuabilului și de capacitatea financiară de plată a acestuia pe parcursul unui an, la cererea debitorului, organul fiscal central poate aproba plata diferențiată a ratelor de eșalonare.”

59. La articolul 193 alin. (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

"c) unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Șișești" și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare;"

60. După alineatul (7) al articolului 193 se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Nu pot face obiectul garanțiilor prevăzute la alin. (6) lit. c) și d), bunurile perisabile.”

61. După alineatul (23) al articolului 193 se introduce un nou alineat, alin. (24), cu următorul cuprins:

„(24) În cazul în care pe parcursul eșalonării la plată, bunurile care fac obiectul garanției constituite potrivit alin. (6) lit. c) și d), precum și alin. (15) și (16), s-au degradat ori dreptul de proprietate a acestor bunuri s-a modificat prin hotărâri judecătorești care constituie titluri executorii, la solicitarea organului fiscal central, debitorul are obligația reconstituirii garanțiilor pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată dacă celelalte garanții nu sunt îndestulătoare.”

62. La articolul 194 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult **180** de zile de la data comunicării acestei decizii sau până la finalizarea eșalonării la plată.”

63. La articolul 194 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, litera m¹), cu următorul cuprins:

„m¹) să constituie garanția în condițiile prevăzute la art. 193 alin. (24), în cel mult 15 zile de la data comunicării solicitării organului fiscal central;”

64. La articolul 195, alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) creanțele stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, **precum și amenzile de orice fel**, în situația în care transmiterea creanțelor se efectuează pe perioada derulării eșalonării la plată;”

65. Alineatul (7) al articolului 195 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) După depunerea cererii, în termen de **10 zile de la emiterea acordului de principiu de către organul fiscal central**, debitorul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezentul capitol, corespunzător condițiilor în care urmează să se modifice decizia de eșalonare la plată.”

66. După alineatul (8) al articolului 195 se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) În situația debitorilor care dețin bunuri în proprietate, insuficiente pentru a constitui garanțiile în cuantumul prevăzut la prezentul capitol, organul fiscal central poate aproba cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la art. 186 alin. (1). În acest caz, penalitățile de întârziere nu se amână la plată ci se includ în eşalonare, iar decizia de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare se anulează.”

67. După alineatul (11) al articolului 195 se introduce un nou alineat, alin. (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) În situația în care pe perioada de valabilitate a eşalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului.”

68. După alineatul (3) al articolului 199 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile fiscale principale eşalonate la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181. În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, pentru aceste obligații fiscale se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1).”

69. Alineatul (1) al articolului 200 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a) - j) și l), **o singură dată într-un an de eşalonare**, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea obligațiilor fiscale, după caz. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării, cu păstrarea perioadei de eşalonare aprobate inițial.”

70. La articolul 201 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ARTICOLUL 201
Dobânzi în cazul pierderii valabilității eşalonării la plată”**

71. Alineatul (1) al articolului 204 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar. În sensul prezentului articol nu sunt asimilate obligațiilor fiscale obligațiile prevăzute la art. 184 alin. (5).”

72. Alineatele (2) și (3) ale articolului 204 se abrogă.

73. La articolul 206 alineatul (3) litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) nu are obligații fiscale restante mai mari de **12 luni**.”

74. Alineatul (6) al articolului 206 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător pentru penalitățile de întârziere și pentru un procent de 50% din dobânzile cuprinse în certificatul de atestare fiscală.”

75. După alineatul (6) al articolului 207 se introduc două noi alineate, alin. (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul constituirii garanției sub forma prevăzută la art. 193 alin. (6) lit. b), la solicitarea debitorului, organul fiscal poate solicita emitentului scrisorii de garanție/poliței de

asigurare de garanție executarea acesteia pentru stingerea ratelor de eşalonare la scadența acestora.

(8) Ori de câte ori se modifică graficul de eşalonare potrivit prezentului capitol, organul fiscal competent emite decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată, la care anexează noul grafic.”

76. Alineatul (1) al articolului 208 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pe perioada eşalonării la plată, penalitățile de întârziere cuprinse în certificatul de atestare fiscală, se amână la plată prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de eşalonare la plată. Aceste prevederi se aplică, după caz, și unui procent de 50% din majorările de întârziere, reprezentând componenta de penalitate a acestora.”

77. La articolul 211, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau, după caz, de o instituție financiară nebancaară înscrisă în registrele Băncii Naționale a României pentru emiterea de garanții ori poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din Uniunea Europeană aceasta trebuie avizată conform normelor bancare de o instituție de credit sau, după caz, de o instituție financiară nebancaară ori societate de asigurare din România. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din afara Uniunii Europene aceasta trebuie confirmată conform normelor bancare de o instituție de credit sau, după caz, de o instituție financiară nebancaară ori societate de asigurare din România.

78. Alin. (2) al articolului 212 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul garanțiilor prevăzute la art. 211 lit. a) și b), organul fiscal dispune instituției de credit sau instituției financiare nebancaare ori societății de asigurare emitente a scrisorii de garanție sau poliței de asigurare de garanție, după caz, sau instituției de credit ori instituției financiare nerbancaare ori societății de asigurare din România care a confirmat scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție, ori unității de trezorerie a statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare.”

79. Alineatul (2) al articolului 213 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, în cazuri excepționale, respectiv atunci când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea. Dispozițiile art. 231 rămân aplicabile. Măsurile asigurătorii devin măsuri executorii la împlinirea termenului prevăzut la art. 230 alin. (1) sau art. 236 alin. (12), după caz, ori la expirarea perioadei de suspendare a executării silite.”

80. După alineatul (2) al articolului 213 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2) nu se dispun măsuri asigurătorii pentru debitorul aflat sub incidența legislației privind insolvența, sau când acesta nu deține active patrimoniale urmăribile.”

81. Alineatul (8) al articolului 213 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care au fost instituite măsuri asigurătorii și au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii, măsurile asigurătorii subzistă până la data soluționării cauzei de către organele de urmărire penală sau de instanța de judecată. După comunicarea soluției date de către organele de urmărire penală sau hotărârii judecătorești, în cazul în care măsurile asigurătorii instituite de către organul fiscal competent nu se transformă în măsuri executorii potrivit legii, acestea se ridică de către organul care le-a dispus.”

82. La articolul 213, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) În situația în care au fost constituite garanții în vederea ridicării măsurilor asigurătorii, acestea trebuie menținute pentru toată perioada de valabilitate în care ar fi fost menținute măsurile asigurătorii potrivit alin. (7) sau (8), după caz. Organul fiscal execută garanțiile constituite potrivit art. 211 lit. b) în ultima zi de valabilitate a acestora în cazul în care debitorul nu prelungește valabilitatea garanției. În acest caz suma de bani va fi virată în contul de garanții menționat de organul de executare silită și reprezintă o garanție potrivit art. 211 lit. a).”

83. Alineatul (1) al articolului 214 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Măsurile asigurătorii instituite potrivit art. 213 se ridică, **în tot sau în parte**, prin decizie motivată, de către creditorul fiscal, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 211, după caz.”

84. La articolul 217, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) la data comunicării procesului-verbal de insolabilitate;” .

85. După alineatul (1) al articolului 217 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care pentru același titlu executoriu organul fiscal emite și comunică debitorului mai multe somații, termenul de prescripție se întrerupe potrivit alin. (1) lit. c) doar în cazul primei somații.”

86. După articolul 227 se introduce un nou articol, art. 227¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 227¹

Reguli speciale privind începerea sau continuarea executării silit

(1) Măsurile de executare silită se aplică diferențiat, în funcție de cuantumul și vechimea creanțelor fiscale.

(2) Procedura de aplicare a dispozițiilor alin. (1), se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

87. După alineatul (6) al articolului 230 se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Urmărirea imobilului, în baza somației prevăzută la alin. (1), se notează, la cererea organului fiscal în cartea funciară, asupra bunurilor imobile ale debitorului, indiferent de modalitatea dreptului de proprietate, respectiv proprietate exclusivă, devălmășie sau coproprietate.”

88. La articolul 233, alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, și doar o singură dată pentru același debitor, prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea regulilor în materie de ajutor de stat.”

89. La articolul 233 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Executarea silită se suspendă sau nu începe pentru creanțele fiscale stabilite printr-o decizie de organul fiscal competent dacă debitorul notifică organul fiscal, ulterior comunicării deciziei, cu privire la depunerea unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție potrivit art. 235. Executarea silită continuă sau începe dacă debitorul nu depune scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție în termen de 45 de zile de la data comunicării deciziei prin care sunt stabilite creanțele fiscale.”

90. Alineatele (2), (7) și (12) ale articolului 236 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații **naționale** ori internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executării silită prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornită procedura executării silită.

(...)

(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie potrivit art. 213 **alin. (2) și (3)**. În acest caz organul fiscal transmite terțului poprit o adresă de înființare a popririi executorii. Totodată, despre această măsură va fi înștiințat și debitorul.

(...)

(12) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător.”

91. Alineatul (7) al articolului 238 se modifică și va avea următorul:

„(7) Bunurile nu se sechestrează dacă:

a) prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cel mult cheltuielile executării silită;

b) valoarea acestora este mai mică de 1% în cazul în care valoarea obligațiilor de plată este peste 500.000 lei.”

92. La articolul 239, alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz, iar în cazul imobilelor, dacă sunt cunoscute, numărul cadastral și numărul de carte funciară;”.

93. Alineatul (2) al articolului 240 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, **în termen de 48 de ore de la sechestrare**, la unitățile specializate. Bunurile care constau în sume de bani în lei, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase sechestrate pot fi depozitate de organul de executare silită sau de executorul fiscal, după caz, **în termen de 48 de ore de la sechestrare**, și la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, care au calitatea de depozitar al acestora. **Sumele de bani în lei se pot vira/depone de entitățile publice care le-au sechestrat într-un cont de disponibil deschis la unitățile teritoriale ale trezoreriei statului prin care își gestionează bugetul propriu, codificat cu codul de identificare fiscală al acestora. În cazul în care entitățile publice care le-au sechestrat nu au personalitate juridică, contul de disponibil se codifică cu codul de identificare fiscală al entității publice cu personalitate juridică din structura căreia face parte entitatea publică respectivă. Contul de disponibil deschis la unitățile trezoreriei statului nu este purtător de dobândă, iar pentru operațiunile efectuate prin intermediul acestuia nu se percep comisioane.** Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului depozitare ale obiectelor de metale prețioase și ale pietrelor prețioase sechestrate, precum și procedura de depunere, manipulare și depozitare se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. **În situația în care este necesară încercarea/analiza/expertiza/marcarea obiectelor de metale prețioase, pietrelor prețioase sechestrate depuse la unitățile teritoriale ale trezoreriei statului, entităților publice cu personalitate juridică din structura cărora face parte organul de executare silită sau executorul fiscal, după caz, le revine responsabilitatea efectuării acestor operațiuni prin intermediul instituțiilor publice care au astfel de atribuții potrivit prevederilor legale în vigoare.**”

94. Alineatele (1), (5), (8) - (10) ale articolului 242 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului, dispozițiile art. 238 alin. (7) lit. b) aplicându-se în mod corespunzător. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.

(...)

(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestrul, dispozițiile art. 238 alin. (9) - (11), art. 239 alin. (1) și (2) și art. 241 fiind aplicabile. În acest caz, procesul-verbal de sechestrul va cuprinde și numărul cadastral și numărul de carte funciară, dacă acestea reies din documentele prezentate de debitor.

(...)

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare silită care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de cadastru și publicitate imobiliară întabularea ipotecii legale în cartea funciară, în termenele și condițiile prevăzute de lege, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.

(9) Biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, un extras de carte funciară pentru informare sau un certificat de sarcini, după caz. Titularii drepturilor reale și sarcinilor constituite asupra imobilului urmărit trebuie înștiințați de către organul de executare silită și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.

(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la întabularea ipotecii legale în cartea funciară, să comunice în scris organului de executare silită titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.”

95. La articolul 247, alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) vânzare la licitație, inclusiv prin mijloace electronice;”

96. După alineatul (3) al articolului 247 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Procedura de vânzare la licitație prin mijloace electronice se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul creanțelor administrate de organul fiscal local.”

97. Alineatele (2) și (14) ale articolului 250 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare silită, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian local și în pagina de internet a organului fiscal, precum și prin alte modalități gratuite care asigură publicitatea vânzării.

(...)

(14) În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât cuantumul taxei de participare la licitație.”

98. După alineatul (14) al articolului 250 se introduce un nou alineat, alin. (14¹), cu următorul cuprins:

„(14¹) Prin excepție de la prevederile alin. (14), în cazul în care se valorifică bunuri imobile, iar la licitație se prezintă un singur ofertant, vânzarea se face doar în condițiile în care se oferă cel

puțin prețul de pornire a licitației.”

99. Articolul 253 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 253

Plata în rate

(1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor, cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a bunului și cu plata unei dobânzi sau majorări de întârziere, după caz, stabilite conform prezentului cod. Organul de executare silită stabilește printr-un proces-verbal condițiile și termenele de plată a diferenței de preț. Prevederile art. 252 alin. (1) se aplică în mod corespunzător pentru plata avansului.

(2) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilii nu pot solicita plata în rate a prețului, atunci când diferența de preț aferentă bunului valorificat are o valoare mai mică de 5.000 lei.

(3) Diferența de preț se poate plăti, în condițiile prezentului articol, de cumpător pe o perioadă de:

a) cel mult 12 luni, în cazul vânzării la licitație a bunurilor mobile,

b) cel mult 24 luni, în cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile.

(4) Procesul-verbal prevăzut la alin. (1) devine titlu executoriu în condițiile în care cumpărătorul nu respectă condițiile și termenele stabilite prin acesta.

(5) Organul de executare silită, odată cu întocmirea procesului verbal prevăzut la alin. (1) și a procesului verbal de adjudecare, instituie sechestrul asigurătoriu asupra bunului valorificat cu plata în rate.

(6) Un exemplar al procesului-verbal de sechestrul asigurătoriu se comunică Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare ori, după caz, biroului de carte funciară însoțit de un exemplar al procesului-verbal de adjudecare.

(7) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 252 se aplică în mod corespunzător.

(8) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită și constituie venit al bugetului de stat ori local, după caz.

(9) În cazul în care cumpărătorul nu respectă condițiile și termenele stabilite, pentru plata diferenței de preț acesta datorează obligații fiscale accesorii și constituie venit al bugetului de stat ori local, după caz. Dispozițiile art. 227 alin. (8) se aplică în mod corespunzător.

(10) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește diferența de preț în condițiile și la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru suma rămasă de plată, în temeiul procesului-verbal prevăzut la alin. (1).

(11) Până la încasarea diferenței de preț, creanțele fiscale înscrise în titlurile executorii ce au stat la baza sechestrului pentru care s-a realizat valorificarea bunului cu plata în rate, nu se sting, prin nicio altă modalitate, în limita diferenței de preț rămasă de achitat.

(12) Pentru creanțele prevăzute la alin. (11) se suspendă executarea silită, până la încasarea diferenței de preț.”

100. Alineatele (1)-(3) și (5) ale articolului 254 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Organul de executare silită încheie procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate **și servește la intabulare în cartea funciară**, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se transmite, organului de executare silită coordonator, după caz, debitorului și cumpărătorului.

(2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (1) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și următoarele mențiuni:

a) numărul dosarului de executare silită;

b) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;

c) datele de identificare ale cumpărătorului;
d) datele de identificare ale debitorului;
e) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
f) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate;
g) datele de identificare a bunului, cu menționarea numărului cadastral și de carte funciară, după caz;

h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate;

i) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.

(3) În cazul valorificării bunurilor prin vânzare directă sau licitație, predarea bunului către cumpărător se face de către organul de executare silită pe bază de proces-verbal de predare-primire.

(...)

(5) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (4) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și elementele prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, cu excepția lit. f), h) și i), precum și mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate.”

101. Alineatul (2) al articolului 255 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic decât 50% din prețul de evaluare a bunurilor. Bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire al licitației, dar nu mai mic decât cuantumul taxei de participare la licitație, cu excepția situației în care se prezintă un singur ofertant când vânzarea se realizează la cel puțin prețul de pornire a licitației.”

102. După alineatul (5) al articolului 257 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prin excepție de la prevederile art. 226 alin. (10)-(13), sumele realizate în cursul procedurii de executare silită efectuată în baza titlurilor executorii transmise organului fiscal de către alte instituții sau autorități publice și care se fac venit potrivit legii speciale la alte bugete, se virează de către organul fiscal în conturile indicate de instituția sau autoritatea solicitantă sau în titlul executoriu, după caz, în termen de 15 zile de la încheierea procesului-verbal de distribuire a sumelor încasate în procedura de executare silită.”

103. Articolul 263 se abrogă.

104. Alineatul (1) al articolul 264 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) La contribuabilii/plătitorii la care statul este acționar integral sau majoritar se poate aproba, în condițiile legii și cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat, conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale principale administrate de organul fiscal central reprezentând impozite, taxe, contribuții sociale obligatorii și alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat, precum și obligațiile fiscale accesorii, datorate și neachitate, cu excepția obligațiilor fiscale principale cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora și obligațiile fiscale către fondul de risc ca urmare a împrumuturilor interne și externe garantate de stat și a subîmprumuturilor acordate urmare contractării de împrumuturi interne și externe de către stat.”

105. Alineatul (1) al articolul 265 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În sensul prezentului cod este insolubil debitorul ale cărui venituri și bunuri urmăribile au o valoare mai mică decât obligațiile fiscale de plată sau care nu are venituri ori bunuri urmăribile. În acest sens, organul fiscal comunică debitorului procesul –verbal de insolabilitate.”

106. După alineatul (1) al articolului 265 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Se consideră debitori care nu au venituri sau bunuri urmăribile și următoarele categorii:

a) debitorii ce dețin în proprietate bunuri a căror valorificare acoperă cel mult cheltuielile estimate de executare silită;

b) debitorii care dețin în proprietate bunuri a căror valoare se încadrează în limita pragului prevăzut la art. 238 alin. (7) lit. b).”

107. După alineatul (4) al articolului 266 se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Obligatiile fiscale datorate de debitori, persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau profesii libere, precum și asocieri și alte entități fără personalitate juridică, radiati din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii, se anulează după radiere, inclusiv în situația în care obligațiile au fost preluate de alți debitori în conformitate cu prevederile art. 23.”

108. După alineatul (7) al articolului 266 se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Creanțele fiscale restante administrate de organul fiscal central se anulează și în următoarele situații:

a) ulterior închiderii procedurii insolvenței, atunci când creanțele nu sunt admise la masa credală potrivit legii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă, ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase, inclusiv în cazul atragerii răspunderii acestuia, potrivit legii;

b) ulterior închiderii procedurii de reorganizare judiciară, atunci când creanțele fiscale nu sunt acceptate în planul de reorganizare confirmat de judecătorul sindic, sub rezerva ca debitorii să se conformeze planului de reorganizare aprobat.

(9) Pe toată perioada derulării procedurii insolvenței sau reorganizării judiciare, după caz, creanțele prevăzute la alin. (8) nu se sting.”

109. După articolul 266 se introduce un nou capitol, Capitolul XII¹ - Dispoziții speciale aplicabile cazurilor speciale de executare silită, cuprinzând art. 266¹ – art. 266⁵, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL XII¹

Dispoziții speciale aplicabile cazurilor speciale de executare silită

ARTICOLUL 266¹

Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni astfel:

- a) sumele reprezentând repararea prejudiciului material;
- b) amenzi;
- c) cheltuieli judiciare;
- d) sume confiscate.

(2) Prin cazuri speciale de executare în sensul prezentului capitol se înțeleg cazurile date în competența organului de executare prevăzut la art. 220 alin. (2¹) lit. a).

ARTICOLUL 266²

Comunicarea actelor de executare silită cazuri speciale

Prin excepție de la prevederile art. 47 alin. (1) în cazul debitorului care datorează sume de natura celor prevăzute la art. 266¹ și care sunt arestate preventiv sau încarcerate în penitenciar, comunicarea actelor de executare silită se realizează la sediul locului de deținere.

ARTICOLUL 266³

Executarea silită în cazul debitorilor insolvenți

(1) Prin derogare de la dispozițiile Legii insolvenței nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 266¹ datorate de debitorii declarați insolvenți, se realizează potrivit dispozițiilor prezentului cod.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 220 alin. (8), în cazul debitorului care datorează sume de natura celor prevăzute la art. 266¹ și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența, coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.

ARTICOLUL 266⁴

Titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite

Prin excepție de la dispozițiile art. 226 alin. (1), pentru creanțele prevăzute la art. 266¹ stabilite prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală, se aplică măsurile de executare silită prevăzute de prezentul cod, fără a se emite alt titlu executoriu de către organul de executare.

ARTICOLUL 266⁵

Condițiile începerii executării silite cazuri speciale

Prin excepție de la dispozițiile art. 230, pentru creanțele prevăzute la art. 266¹ se aplică măsurile de executare silită prevăzute de prezentul cod, fără comunicarea somației.”

110. Alineatul (5) al articolului 276 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă **contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora**. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației sub sancțiunea decăderii.”

111. La articolul 278 alineatul (2), după lit. d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) 1.000 lei, dacă obiectul contestației nu este evaluabil în bani.”

112. Alineatele (3) și (4) ale articolului 278 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acestuia și obligațiile fiscale nu se înscriu în certificatul de atestare fiscală. **Aceste efecte privesc atât obligațiile fiscale principale individualizate în actul administrativ suspendat la executare cât și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, chiar dacă aceste obligații fiscale accesorii sunt individualizate în acte administrative fiscale care nu sunt suspendate la executare.**

(4) Prin excepție de la prevederile art. 173 și ale art. 181, în cazul în care instanța judecătorească de contencios administrativ admite cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se datorează penalități de întârziere **sau penalități de nedeclarare** pe perioada suspendării. În cazul creanțelor administrate de organul fiscal local, pe perioada suspendării se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracțiuni de lună, reprezentând echivalentul prejudiciului.”

113. La articolul 278 după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care s-a formulat o cerere de suspendare a actului administrativ fiscal în temeiul art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările

ulterioare, iar cauțiunea prevăzută la alin. (2) este deja consemnată la dispoziția instanței, nu este necesară consemnarea unei noi cauțiuni atunci când se solicită suspendarea actului administrativ fiscal în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu condiția ca, la data pronunțării asupra cererii de suspendare în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004, cauțiunea să fie consemnată efectiv la dispoziția instanței.”

114. Alineatele (3) și (4) ale articolului 279 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent nu se poate stabili situația de fapt în cauza **supusă** soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul **fiscal competent** urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

115. Alineatele (3) și (5) ale articolului 281 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(...)

(5) În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data depunerii contestației contestatorul se poate adresa, pentru anularea actului, instanței de contencios administrativ competentă potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. La calculul termenului de 6 luni nu se iau în considerare perioadele prevăzute la art. 77 alin. (2), precum și cele în care procedura de soluționare a contestației este suspendată potrivit art. 277.”

116. După articolul 335 se introduce un nou capitol, Capitolul III - Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor în baza regulamentelor europene și a convențiilor internaționale la care România este parte, cuprinzând art. 335¹ – art. 335³, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor în baza regulamentelor europene și a convențiilor internaționale la care România este parte

ARTICOLUL 335¹

Scopul

Prezentul capitol stabilește competența privind asistența reciprocă la recuperare a creanțelor în baza:

a) Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială și ale Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004;

b) convențiilor de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state;

c) Legii nr. 13/2014 pentru ratificarea Convenției OECD privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal, adoptată la Strasbourg la 25 ianuarie 1988, Protocolului de modificare a Convenției privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal, adoptat la Paris la 27 mai

2010, semnate de partea română la 15 octombrie 2012.

ARTICOLUL 335²

Sfera de aplicare

Prezentul capitol se aplică următoarelor creanțe:

a) creanțelor fiscale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetului asigurărilor pentru șomaj, pentru care se aplică regulamentele prevăzute la art. 335¹ lit a);

b) impozitelor pe venit și pe capital, pentru care recuperarea se realizează în baza convențiilor prevăzute la art. 335¹ lit b);

c) impozitelor pe venit sau profit, creanțelor fiscale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetului asigurărilor pentru șomaj, taxei pe valoare adăugată, accizelor, pentru care se aplică prevederile legii menționate la art. 335¹ lit. c).

ARTICOLUL 335³

Autoritatea competentă

(1) Agenția Națională de Administrare Fiscală este autoritatea competentă pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la asistența reciprocă la recuperare, pentru creanțele prevăzute la art. 335² lit. a).

(2) Ministerul Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală este autoritatea competentă pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la asistența reciprocă la recuperare, pentru creanțele prevăzute la art. 335² lit. b) și c).

(3) Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se desemnează biroul de legătură, care este responsabil pentru contactele cu alte state pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol.

(4) Ministerul Muncii și Justiției Sociale, în calitate de autoritate competentă în domeniul securității sociale, informează Comisia Europeană și celelalte state cu privire la denumirea și adresa autorității competente pentru recuperarea creanțelor prevăzute la art. 335² lit. a)."

117. La articolul 336, alin. (1) lit. g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele și condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală potrivit art. 118 alin. (8), precum și a măsurilor dispuse de inspectorii antifraudă;”.

118. După alineatul (3) al articolului 336 se introduc trei noi alineate, alin. (3¹)-(3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) Nedepunerea în termen a Chestionarului pentru stabilirea rezidenței persoanei fizice la sosirea în România, respectiv a Chestionarului pentru stabilirea rezidenței persoanei fizice la plecarea din România, de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 100 lei.

(3²) Netransmiterea de către organul fiscal local a informațiilor prevăzute la art. 60 alin. (4) referitoare la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenții altor state membre ale Uniunii Europene, la termenul prevăzut de lege, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 500 lei pentru fiecare nerezident pentru care nu au fost transmise informațiile deținute de organul fiscal local .

(3³) Nedepunerea în termenul de 45 de zile a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție de către debitorul care a notificat organul fiscal potrivit art. 233 alin. (2¹) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice.”

119. Alineatul (3) al articolului 342 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea

creanțelor bugetului general consolidat administrate de alte autorități publice care administrează creanțe fiscale, **precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod** se aprobă prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz, **cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.**”

120. După alineatul (4) al articolului 342 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu caracter normativ, emise în temeiul Codului fiscal, Codului de procedură fiscală, precum și a altor reglementări din domeniul de competență al Ministerului Finanțelor Publice se supun, în mod obligatoriu, avizării Ministerului Finanțelor Publice înainte a aprobării. Avizul Ministerului Finanțelor Publice este un aviz conform.”

121. Articolul 343 se modifică după cum urmează:

„ARTICOLUL 343

Scutirea organelor fiscale de plata taxelor

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane, cauțiuni și alte asemenea sume pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.”

Art. II. – (1) Prevederile art. 80 alin. (2) și (3), art. 83 alin. (4) și ale art. 163 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2018.

(2) Prevederile art. 138-141 și 145 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică pentru verificările situației fiscale personale care încep după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Prevederile art. 160 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică și în cazul succesiunilor dezbătute înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și pentru care se solicită suplimentarea masei succesoriale și eliberarea de către notarul public a unui certificat suplimentar de moștenitor după data intrării în vigoare a acesteia.

(4) Prevederile art. 186 alin. (4), art. 206 alin. (6) și ale art. 208 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică și eșalonărilor la plată aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. În acest caz, din oficiu, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe organul fiscal reface graficele de eșalonare și emite decizie de amânare la plată pentru penalitățile de întârziere incluse în ratele de eșalonare exigibile după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, iar în cazul debitorilor cu risc fiscal mic și pentru un procent de 50% din dobânzile incluse în ratele de eșalonare exigibile după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(5) Prevederile art. 194 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică și pentru obligațiile fiscale care nu fac obiectul eșalonării la plată și sunt nestinse la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(6) Prevederile art. 195 alin. (7) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică și pentru cererile de modificare în curs de soluționare la data intrării în vigoare a ordonanței.

(7) Dacă la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe debitorul a beneficiat de menținerea unei eșalonări la plată, în cursul anului de eșalonare, mai poate beneficia de o nouă menținere a eșalonării la plată potrivit art. 200 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, doar din anul următor de eșalonare sau fracțiune de an de eșalonare.

(8) Prevederile art. 204 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare,

astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică pentru cererile de eşalonare/cererile de modificare depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, precum și pentru cererile de eşalonare/cererile de modificare în curs de soluționare la data intrării în vigoare a ordonanței.

(9) Prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, se aplică și executărilor în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. În cazul sumelor încasate și nevirate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, termenul de 15 zile începe să curgă de la această dată.

(10) Cererile de dare în plată aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se soluționează conform normelor în vigoare la data depunerii cererii.

(11) Contravențiile prevăzute la art. 336 alin. (3¹) și (3²) se aplică începând cu 1 ianuarie 2018.

(12) Contravenția prevăzută la art. 336 alin. (3³) se aplică după 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. III. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.